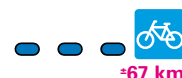

Arthuur, Ziener van Ommen

“Hallo, mijn naam is Arthuur Bissingh en men noemt mij ook wel de ‘Ziener van Ommen.’ Ik stam uit een eeuwen-oude familie van profeten, handelaren en visionairs. Mijn ouders heb ik nauwelijks gekend. Toen ik zes jaar was zijn ze verongelukt op één van hun handelstochten.

Ik werd als enig kind ondergebracht bij een oom in het buurtschap Giethmen. Ik kan niet anders zeggen, ik had daar een geweldige jeugd. In de loop van deze jaren kwam ik erachter dat ik over bijzondere gaven beschik. Welk moment en wat voor weer het ook wordt, ik kan het met gemak voorspellen. Niet één dag, maar ik kan weken vooruit voorspellen. Ook kan ik aan mensen zien wat met hen in de toekomst gaat gebeuren, ik hoef ze alleen maar diep in hun ogen te kijken...

Het is soms beangstigd om te zien hoe goed ik daar in ben. De oom en tante, die mij verzorgden maakten zich wel zorgen over mijn gaven. Ze hadden een zeer streng godsdienstige levens- beschouwing en vonden dat ik mijn gaven niet teveel moest tonen.

Zoals ik al zei, in weersvoorspellingen ben ik een kei. Ik heb menig familielid op tijd kunnen waarschuwen hun boerderij te verlaten. Dit omdat heftige overstromingen van de Vecht en de Regge dreigden. Enkele van deze boerenfamilies trokken met hun vee naar hoger gelegen gebieden bij Beerze en wisten zo aan de verdrinkingsdood te ontsnappen. De boeren trokken de bossen in en hielden zich daar schuil tot hun woongebied weer veilig was. Ik wil geen held van de regio zijn en ik heb hekel om in het middelpunt van de belangstelling te staan. Maar... als mensen mij nodig hebben, dan sta ik voor ze klaar. De oom die mij verzorgde wilde wel gebruik maken van mijn voorspellingen. Hij wist daarom precies wat, wanneer en hoe hij moest zaaien en oogsten zodat de opbrengst het grootst werd.

Met mijn gaven wilde ik niet te koop lopen. Desondanks weerhield me dat niet enkele mensen uit Dedemsvaart te behoeden voor ernstige ziekten, zoals de pokken. Zelfs enkele streng gelovige boeren heb ik geadviseerd bij de oogst. Zij hebben nooit meer honger hoeven lijden. Van die boeren leerde ik, dat planten niet alleen dienen als voedsel, maar ook een geestverruimende werking kunnen hebben. Ik ben met die planten gaan experimenteren en kwam er achter, dat ze mijn gave van voorspeller en ziener, verder versterkten. Anderen waaraan ik de planten gaf, gingen juist hallucineren en raakten vaak verslaafd. Dit gebeurde omdat zij veel te veel van die groene plantjes gingen gebruiken. Ik ben voorzichtiger geworden met het gebruik van de geestverruimende planten en heb geleerd dat ook meditatie mijn gaven versterken. Door te mediteren raakte ik ook veel meer geïnteresseerd in de filosofie, mensweten-schappen en religie. Met af en toe een plantje tussendoor.

De eigenaar van kasteel Eerde, gelegen tussen Ommen en Den Ham, baron Philip van Pallant, had ondertussen al veel gehoord over mij ‘Arthuur van Bissingh’. Van Pallant had dezelfde interesses als ik en nodigde mij daarom regelmatig uit voor een gesprek. Zo ontstond een hechte vriendschap tussen mij en Van Pallant. Zijn interesse in de filosofie, religie en het occulte bracht hem in contact met de nieuwe wereldleer van de theosofie uit India ‘De Orde van de Ster van het Oosten’. Deze wereldleer, opgericht in 1911 in India, had als doel de nieuwe wereldleer van de theosofie uit te dragen. Van Pallant zijn interesse was zo groot in deze leer dat hij naar Londen afreisde en mij vroeg mee te gaan. Zo gingen we samen naar een lezing van de theosofische wijsgeer ‘Krishnamurti’ in Londen. Hij was tot spiritueel wereldleider uitgeroepen van deze orde. In Londen, raakte Van Pallant diep onder de indruk van het gedachtegoed van de orde en ook van Krishnamurti. In de overtuiging van de goedheid van deze orde schonk

Van Pallant, Krishnamurti het landgoed kasteel Eerde. Krishnamurti besloot in 1925 met zijn staf in het kasteel te trekken. Vervolgens ontstond het idee om in kasteel Eerde ‘Het Geestelijk Wereldcentrum’ van de Orde te stichten. De regio Ommen-Eerde zou het hart van de Orde van de Ster in de westerse wereld worden. Onder andere werden daarom Sterkampen georganiseerd.

Zo zag ik dat uit de gehele wereld mensen naar Ommen kwamen om door Krishnamurti te worden onderwezen in de theosofie en om vooral te filosoferen over de betere wereld die zou aanbreken. De vele duizenden aanhangers verbleven in grote tenten in de Sterkampen. Zo zijn door de komst van die vele aanhangers diverse campings in deze regio ontstaan.

Ik raakte ook bevriend met Krishnamurti. Bij zijn bezoeken aan Ommen in de jaren twintig van de 20ste eeuw spraken we soms dagenlang met elkaar en maakten veel wandel-tochten door de regio. Ik liet hem de werking zien van deze planten met een sterke geestverruimende werking, maar ook het gevaar daarvan. Hij noemde mij wat lacherig ‘de Ziener’. Toen ik met een deel van mijn groene plantjes een groep spreeuwen voerde, begonnen deze diertjes zich snel als dronkaards te gedragen. Na een korte en warrige vlucht vielen ze uit de lucht. Na enige tijd krabbelden ze weer op en waggelden ze verder en vlogen weer verdwaaasd op. Dit repeterende beeld van waggelende en uit de lucht vallende vogels kon soms uren aanhouden. Bij één van onze wandelingen over het Arriërveld sprong een groep schapen pal voor onze neus in een grote modderpoel, om al ploeterend weer geheel zwart uit de poel te komen. Bij Giethmen werden we gevolgd door een groep heftig kwakende ganzen, ze bleven ons kilometers lang achtervolgen. In de buurt van Junne kwam een groep ossen op ons af stormen. Deze waren door de omheining gebroken. Gelukkig wisten we ons in veiligheid te brengen door in een grote knotwilg te klimmen. De uitstapjes waren inspirerend, maar in de ogen van Krishnamurti werden ze langzamerhand iets te uitdagend. We spraken nog wel regelmatig af, maar de wandeltochten vonden vanaf die tijd, meestal plaats op het mooie landgoed van kasteel Eerde of zijn slaappleats op Landgoed het Laer in Ommen.”

Waarschijnlijk heeft Arthuur door deze gesprekken de beroemde wijsgeer laten inzien dat verheerlijking van zijn persoon niet de juiste weg was. Het zou zijn individuele vrijheid in de weg staan als ook dat van zijn volgers. Krishnamurti raakte overtuigd dat, als je aanbidt zelf niet nadenkt. Volgens hem staat aanbidden individuele ontwikkeling en vrijheid in de weg. Als consequentie van zijn keuze voor individuele vrijheid zag Krishnamurti zich genoodzaakt daarom zijn bloeiende orde op te heffen. Zo kwam een einde aan het internationaal centrum van deze wereldorde in Ommen. De naam van Arthuur van Bissingh speelt jaarlijks nog wel een rol, als in augustus de jaarlijkse ‘Ommer Bissingh’ wordt gehouden. Een jaarmarkt met een lange traditie.

Op de verschillende routes naar Ommen kom je nu nog regelmatig vreemde natuurverschijnselen tegen. Dieren die zich raar gedragen of planten met opvallende vormen en kleuren. Allemaal het gevolg van de geest verruimde planten die hier al lang groeien. Bewoners van deze regio valt het al niet meer op, zij zijn gewend aan de verschijn-selen en noemen het ‘effe gek in de kop’. Dus als u in de regio Ommen ook af en toe een persoon tegenkomt die ‘raar’ doet dan weet u die is ‘effe gek in de kop’.